

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 254/2023
26.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Тешић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Основног суда у Ужицу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Основног суда у Ужицу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање, у седници одржаној 26.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Основни суд у Пожеги.

Образложење

Тужиља АА је Основном суду у Ужицу поднела тужбу 20.09.2023. године, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, где је као тужена означена Република Србија, Основни суд у Ужицу.

Основни суд у Ужицу је актом Прр 28/23 од 21.09.2023. године, поднео захтев Врховном суду да одреди други стварно надлежан суд за поступање у овом предмету, наводећи да из чињеничних навода тужбе произлази да тужиља потражује новчано обештећење за штету која је у узрочно-последичној вези са поступањем Основног суда у Ужицу у предмету П 1061/20.

Одлучујући о захтеву Основног суда у Ужицу за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Околност да Основни суд у Ужицу треба да одлучи о тужбеном захтеву тужиље којим тражи новчано обештећење које је, по наводима тужбе, у узрочно-последичној вези са поступањем тог суда, представља оправдан разлог за одређивање другог стварно надлежног суда, у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, који је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чланом 32. Устава Републике Србије.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. став 7. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић